

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Պարլամենտարիզմը եւ հասարակական էվոլյուցիա:—Ընտրողական բեմակը ու-
ստրիայում:—Ֆրանսիական պարլամենտի նոր կազմը.

Անցեալ անգամ, անգլօ-թրքական ընդհարժան մասին խօ-
սելիս, մենք ցոյց տուինք թէ ինչպէս Անգլիան գիտէ ոյժ դոր-
ծադրել այն դէպքում, երբ մազաշափ շօշափուած են իր շահե-
րը: Սուլթանի բեժիմը իսկոյն հասկացաւ որ հանաք չի անում
Զօն Բուլը, ուստի կատարեց նրա բոլոր պահանջները:—Ոյժը՝
իրաւունք է մեր դարրում, շահը՝ գործունէութեան շարժառիթ:
Եւ կեանքի անսանտիմենտալ սոսկ օրէնքը շատ լաւ է հասկա-
ցել մարդկութեան այդ առողջամիտ, եռանդուն, հաստատակամ
եւ հաւասարակշռուած զաւակ անլօ-սաքսը, որի թէ դրսի և
թէ ներսի գործերը ընթանում են կոկ, սահուն, միշտ դէպ ա-
ռաջ յաղթական թափով: Անգլօսաքսն էր որ կարողացաւ դուրս
դալ այն կախարդական շրջանից, որի մէջ դարերի ընթացքուն
գտնուում էին աշխարհակալ պետութիւնները—եգիպտական,
բարելոնեան, պարսկական բռնակալութիւններից սկսած մինչև
յունական հանրապետութիւնները, հռոմէական կայսրութիւնը,
որոնք մի անիծուած շրջանից երբէք դուրս չգալով—տիրանների
ձեռքից անցնուում էին գեմագոգների կամ անարխիայի ձեռքը և
ընդհակառակը: Միայն հանճարեղ անգլօսաքսը լուծեց դարաւոր
այդ առեղջուածը և պետական կեանքը հանեց վերեւ յիշած պտու-
տակից և դուրս բերաւ ազատութեան լայն ճանապարհը, որը
ապահով է թէ տիրաններից և թէ գեմագոգներից—ժողովրդի հա-
մահաւասարապէս թշնամի երկու ափերից: Թէ ի՞նչ միջոցով այս-
պէս գիւրութեամբ լուծուեց այդ հարցը՝ երկի գիտէ ընթերցողը.
պարլամենտ, ժողովրդական ներկայացուցչութիւն—ահա գաղտ-
նիքը, որ անծանօթ էր ոչ միայն էին հասարակութիւններին,
այլև ծամաքային ներոպային մինչև անցեալ դարը:

Ժողովրդական ներկայացուցչութեան գերիշխող դերով
պետական կեանքում բացւում է մի լայն հուն ազգի կուլ-
տուրական զարգացման համար, իսկ խաղաղ կուլտուրա-

կան զարգացման համար. արդէն մի հզօր գործօն է, սոցիալական կարգերի անկատելի յեղափոխող է: Կատաստրոֆների թէօրիան, արիւնհեղութիւնը, դաւադիր-ապըստամբութիւնների ցնորդները—այդ բոլորը միանգամայն աւելորդ է այնտեղ, ուր հսկայական էվոլյուցիայի առջև ոչ մի խոչընկոտ չկայ և հասունացած իւրաքանչիւր պահանջ իրագործւում է անցնելով ժողովրդական կեանքի այն հրաշալի Փոկուսով, որ կոչւում է պարլամենտ: Խնդը այդ պարլամենտը մի զարմանալի յատկութիւն ունի—միշտ փոխուել, թարմանալ, երիտասարդանալ կապուած լինելով ժողովուրդի հետ: Ժողովրդական կեանքի մէջ առաջացած ամեն մի զօրեղ աճում, իսկոյն համապատասխան փոփոխութիւն է մտցնում և պարլամենտի մէջ, ինչպէս տեսանք մի քանի ամիս առաջ պարլամենտական ընտրութիւնների ժամանակ հէնց Անգլիայում: Ազատութեան կատարեալ, անսասան երաշխիքների շնորհիւ Անգլիան չի հալածում նոյնիսկ անսարիխստական կազմակերպութիւնները իր սահմաններում. այնքան հզօր է և առողջ Մեծ-Բրիտանիա կոչուած վիթխարի կազմին, որի ծիլերը աշխարհիս բոլոր ծայրերում ծլում են և զարդանում նոյն էվոլյուցիօնական առողջ թափով: Միթէ պատահական է որ հէնց անգլօսաքսը տուաւ աստիճանական զարգացման կամ էվոլյուցիայի տեսութիւնը՝ մշակուած մտքի այնպիսի տիտանների ձեռքով, ինչպիսիք են Լեայէլլ, Դարվին, Սպենսեր...

Անգլիայից վերցրած այդ պարլամենտարիզմը էվոլյուցիայի ճամապարհ բացեց և միւս եւրոպական պետութիւնների մէջ, որոնք, ինչպէս առիթ էինք ունեցել մի քանի ամիս առաջ նը-կատելու մեր մի տեսութեան մէջ. նկատելի կերպով անընդհատ թեքուում են դէպի ձախ, դէպի կատարեալ դեմօկրատիզացիա: Արևմտեան Եւրոպայում ամենահետ մնացածը այդ կողմից Աւտո-արօ-Ռէնֆարիան է. սակայն այնտեղ էլ, մենք տեսանք որ ընդհանուր ընտրողական իրաւունք է պահանջում աշխատաւոր մասսան և կառավարութիւնը այդ դէպքում կանգնած է այդ պահանջների կողմը, որին հակառակուում են խոշոր ֆէօդալ և բուրժուական դասակարգերը, որոնց ձեռնտու է շահագործել ազգայնական հողի վրայ դրած մենաշնորհ դրութիւնը: Ազգայ-նական մրցութիւնը այնքան սուր կերպարանք է ստացել այդ խայտարդէս երկուորեակ պետութեան մէջ՝ որ ծերունի ֆրանց Յուլիէփ կայսը միշտ ստիպուած է եղել իր պետական նաւը, բազմաթիւ ստորջրեայ քարերի միջով ամենամեծ ճարպիկու-թեամբ վարել: Եւ նրան միշտ աշողուել է խոյս տալ Սիցիլիայից էլ Խարիբդայից էլ: Մենք տեսանք որ շատ նեղն էին գցել նրան

ունգարական աղջայնականները. զայրացած ծերունին արձակեց պարլամենտը, դադարեցրեց մի պահ սահմանադրութիւնը, բայց իսկոյն հասկացաւ սխալը, որովհետև ունգար մասսան յամենայն դէպս ոչ մի գնով չէր փոխիլ սահմանադրութիւնը միշտապետական կարգադրութիւններին։ Ունգար գործադիր մարմինները ուղղակի հրաժարուեցան կատարել ոչպարլամենտական կառավարութեան կարգադրութիւնները։ Եւ ահա փորձուած կայսրը իմացաւ շտկել ցատումից առաջ եկած սխալը, ինքը անձամբ, երկու տարի բացակայութիւնից յետոյ, գնաց Բուտապեշտ և նոր պալամենտը բացցեց գահական ճառով, որի մէջ Ունգարիային այնպիսի զիջումներ էր արուած մաքսային սահմանների ուրոյնութեան հարցում՝ որ տրտունջ յարուցեց արդէն Աւստրիայի բայխստագում։

Գետութեան այդ մասում էլ գլխաւորապէս լին շովինիստ ֆէօդալներն են (Ձեղուշիցկիյ պարագլուխ), որոնք ամեն կերպ արգելվներ են առաջացնում ընդհանուր ընտրական բեֆորմների իրագործման։ Այդ ընդդիմադրութեան արդէն զոհ գնաց պրեմիէր Գառուչը, որին յաջորդող Հոգենլոյ նմանապէս ստիպուեցաւ հրաժարուել։ Աղջայնական տարրերի այդ ընդդիմադրութիւնը ընտրական իրաւունքի բեֆորմների դէմյուլում է բանուորական տարրերը և նրանք սպառնում են ընդհանուր գործադրուով հասնել իրանց նպատակին։ Սակայն այդպիսի զօրեղ միջոցը եւրոպական բանուորութիւնը պահում է միայն ծայրայեղ դէպքերի համար։ Առհասարակ որքան զարգացած և գիտակցութիւնը բարձր է մի ժողովրդի մէջ այնքան շրջահայեց և խնայող է նա մարդկային զոհերի նկատմամբ. վասնել էքսպերիմետների համար հաղարաւոր մարդկանց կեանք, բախտ, ապստամբական խաղեր սարքել թոյլ չեն տալ իրանց ոչ ղեկավարները, ոչ էլ այդ կը տանի գրաստի անտարբերութեամբ ինքը մասսան։ Հասկանալի է որ այդպիսի զարգացած միջավայրում յեղափոխական պոռոտափառութիւնը կամ զինուած ապստամբութեան մասին բարբաջանքները միայն ժպիտներ կը յարուցանեն...»

Քափով գէպի ձախ է գնում և ֆրանսիական կառավարութիւնը Մայիսի 6-ին Ֆրանսիայում կատարուեցան պատգամաւրական նոր ընտրութիւններ։ Կարծում եմ հետաքըրքրական կը լինի իմ ընթերցողներիս համար հետեւեալ համեմատական աղիւսակը, որից կ'երևայ թէ նախընթաց և այժըմուայ պարլամենտական կազմում կուսակցութիւնները ինչ կերպ էին դասաւորուած։

Հանրապետականներ առաջ այժմ

Ռադիկալ-սոցիալիստ	118 պատգ..	127	պ.
Ռադիկալ	111 »	118	պ.
Դեմոկրատներ	64 »	94	»
Միացեալ սոցիալ.	40 »	53	»
Անկախ սոցիալ.	17 »	19	»
	<hr/> 355 »	<hr/> 411	»
Ցանկահանրապետականներ			
Ցետագէմ (ըէակցիօն)	77 պ.	79 պ.	
Մելինիստ	114 »	66 »	
Նացիօնալիստ	44 »	30 »	
	<hr/> 235 »	<hr/> 175 »	

Այդպիսով Փրանսիական պարլամենտում գերիշխող է Ռադիկալ-սոցիալիստական (արմատական-ընկերավարական) կուսակցութիւնը: Պակաս հետաքրքրական չէ գիտենալ որ Փրանսիական պարլամենտի պատգամաւորները ըստ զբաղմունքի և հասարակական դիրքի՝ ինչպէս սիրում են ասել մեզանում՝ «բուրժուաներ» են. 120 հոգի կալուածատէրեր և գինեգործներ, 119 հոգի փաստաբաններ, 69 հոգի գրողներ և ժուրնալիստներ, 46—բժիշկներ, 30 ֆարբիկանաներ, 26 նախկին սպաններ, 26 պլոփեսորներ, 24 նախկին դատաւորներ, 3 բանկիրներ և այլն և այլն: Եթէ համեմատելու լինենք Փրանսիական և նոր ռուսական պարլամենտները այդ կողմից, անկասկած կը լինի որ ռուսականը աւելի գեմօկրատիական է իր կազմով և յամենայն դէպս արժանի չէ այն վայրենի և ափեղցիեղ հայհոյանքներին որ ուղղում են նրա հասցէով մեր պոլիտիկանները... Սակայն մոռանում ենք որ... դրանց չափ ոչ ժողովական է առաջարկութիւնը, ոչ էլ Պլեխանովն է բան հասկանում. ի հարկէ... Նրանք մերոնց նման աարուած չեն և ամենածայրայեղներից ծայրայեղները որ այնքան պակասում է մեր դոկտրիներուներին և ֆանտաստներին:

L. U.